

og forklar Dem ordentligt! Hvem er det, De tænker paa? Hvem er det, De anser for at være de særlig skadelige Elementer i Menigheden? ... Naa, tal ud!“

„Hm! Deres Højærværdighed har virkelig misforstaaet mig. Jeg mente blot — saadan ganske løseligt —.“

„Ingen Omsvøb, siger jeg Dem nok en Gang! Svar mig paa, hvad jeg spørger om!“

„Jeg forsikrer Deres Højærværdighed, det var bare min Mening, at ... at f. Eks. en Mand som Hr. Kapellanen maaske for Menighedens Skyld burde være lidt forsigtigere i sin Adfærd ... Folk paa Landet misforstaar saa let.“

„Kapellanen!“ udbrød Provsten med rynkede Bryn og maalte Hjælpelæreren tre Gange fra Hoved til Fod. „Hvor falder det Dem ind at nævne Hr. Hansted i denne Sammenhæng? De vil dog vel ikke beskyldte Hr. Pastor Hansted for at begaa Skamløsheder? ... Naa, tal ud og forklar Dem, Menneske!“ brølede han med ét og stampede med Foden.

Hr. Johansen vred sig som en Orm i Klemme. Det havde ganske vist været hans Plan at bortlede mulig Opmærksomhed fra den Uregelmæssighed, hvori han selv var bleven indviklet, ved at benytte sig af det lille Indblik i Kapellanens Privatliv, som